

Una gata sobre el Rialto

Amb *El mussol i la gata* arriba la comèdia al Centre Dramàtic de la Generalitat valenciana.

El Centre Dramàtic de la Generalitat valenciana, dins del capítol de produccions pròpies, presenta l'obra *El mussol i la gata*, de Bill Manhoff. L'espectacle, dirigit per Rafa Calatayud, havia optat anteriorment als premis de teatre de la Diputació de València, sense rebre cap ajuda. «Fins ara —explica Rafa Calatayud— el costum en l'escaena espanyola havia estat marcat per les adaptacions d'autors nord-americans tipus Woody Allen o Sam Shepard, o bé els clàssics com O'Neil o Miller, però no per aquest tipus de comèdies com *El mussol i la gata*. No hi ha tradició, ací l'únic que hem vist en el camp de la comèdia han estat els vodevils britànics al servei d'un Arturo Fernández o d'un Pedro Osinaga».

The owl and the pussycat —títol original de l'obra— de

Bill Manhoff s'estrenà als escenaris de Broadway a finals de 1964 i immediatament aconseguí un gran èxit. La comèdia interpretada per Alan Alda i Diana Sandis es va representar en les principals capitals teatrals del món. Entre nosaltres, però, continuava sent inèdita. «Una obra —comenta el director— que jo vaig descobrir gràcies a la versió cinematogràfica interpretada per Barbra Streissand i George Segal el 1970, dirigida per Herbert Ross. Ara bé, es tractava d'una versió ensucrada a la mida d'una estrella com la Streissand, ja que la prostituta en la versió teatral era de raça negra, mentre en la pantalla era una senyora jueva».

Un escriptor fracassat que es guanya la vida com a venedor de llibres i una patètica prostituta, són els dos únics personatges que componen aquesta

història agredolça que connecta amb algunes de les comèdies pessimistes del Billy Wilder d'*El apartamento* o *Bésame tonto*. La versió catalana ha estat a càrrec de Rodolf Sirera. «Hem ajustat l'obra als estàndars de duració actual, sempre respectant l'ambientació del text original». Pel que fa als registres lingüístics —assenyala Sirera— hem matisat més del que ho estan en l'original anglès, jugant entre el valencià que parla Fèlix Sherman, l'escriptor, i el que utilitza la prostituta Doris. Un joc dialèctic que el nostre context propiciava».

L'obra, amb una duració de dues hores, descansa en la interpretació de dos únics actors, Angela Castillo com la miserable prostituta i Carles Pons en el paper del pseudo-escriptor. Per a Angela Castilla ha estat tot un repte en la seua carrera

teatral, ja que es tracta de la primera vegada que interpreta en català, i a més, en un paper tant intens com el d'aquesta comèdia. Actriu d'un físic accentuat, la seua Doris evoca les heroïnes de Bob Fosse —Sweet Charity—. Per la seua banda, Carles Pons, ha desenrotllat la seua trajectòria escènica amb el grup castellonenc La Xula, del qual és director. Amb *El mussol i la gata* fa la seua presentació oficial a la ciutat de València.

Encara que l'obra presenta un discurs més aviat pessimista, «el problema dels personatges —diu Sirera— no és canviar, sinó acceptar-se. Sense aquesta acceptació el canvi no serà sinó un canvi aparent, una mentida», la comèdia descansa sobre una història d'amor, que ací tindrà un final feliç. Com en les millors comèdies.

C. G.

Àngela Castilla i Carles Pons, protagonistes de l'obra.